

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Golovenco Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Golovenco Andrei Xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.05.2022 - 23.08.2022;
2. Instanța de apel: 19.09.2022 - 07.02.2023;
3. Instanța de recurs ordinar: 03.05.2023 - 30.05.2023.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 august 2022, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală, Golovenco Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

Potrivit art.84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința dată și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 mai 2022, lui Golovenco Andrei i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 3 (trei) luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentință s-a soluționat soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Golovenco Andrei, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, acționând cu vinovăție sub formă de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea lor, la 04.04.2022 în jurul orelor 10:30, prin forțarea lacătului a pătruns în subsolul casei de locuit situate în Xxxxx, de unde în mod tainic a sustras două pompe de apă la preț de 2000 lei, 2 burghieri electrice la preț de 600

lei, după care cu cele sustrase s-a eschivat de la fața locului, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2600 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept faptele inculpatului Golovenco Andrei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel, inculpatul Golovenco Andrei, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Bălți sediul Central din 23 august 2022 în partea pedepsei aplicate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că, la stabilirea pedepsei urmează a fi luat în considerație faptul că el a colaborat cu ancheta, s-a căit de cele comise, de la ultima sa condamnare au trecut 10 ani, perioadă în care nu a fost supus răspunderii penale, ducea un mod de viață normal, în ultimii 5 ani lucra oficial, se caracteriza pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

La fel s-a menționat că, în anul 2021 a înmormântat 2 oameni apropiați (mama și bunica) aproape într-o zi și în legătură cu durerea și starea de stres, din cauză că nu avea altă ieșire, fiind supus emoțiilor a comis aceste infracțiuni, totodată, aflând că este infectat cu HIV, nevăzând un viitor, pierzând sensul vieții, a comis aceste infracțiuni.

Astfel, a solicitat să i se acorde posibilitatea de a lucra pentru a restitui prejudiciul părților vătămate și să se întoarcă la modul normal de viață.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, apelul inculpatului Golovenco Andrei a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Plângerea inculpatului Golovenco Andrei împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a fost admisă.

S-a constatat faptul că, inculpatul Golovenco Andrei a fost deținut în perioadele 20.04.2022-06.06.2022 și 04.07.2022-23.08.2022 în Penitenciarul nr.11 Bălți o perioadă de 97 (nouăzeci și șapte) zile în calitate de prevenit în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În temeiul art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, a fost redusă pedeapsa inculpatului Golovenco Andrei cu 194 (una sută nouăzeci și patru) zile pentru perioada de 97 (nouăzeci și șapte) zile în care acesta s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (una) zi de arest preventiv.

Termenul pedepsei definitive stabilite lui Golovenco Andrei prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 23 august 2022 sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 3 (trei) luni a fost redus cu 194 (una sută nouăzeci și patru) zile.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Golovenco Andrei în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța a reținut că, sentința corespunde prevederilor art.art.384, 389, 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu a fost contestată.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici instanța de apel nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului apelului înaintat, inculpatul Golovenco Andrei a solicitat să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

Reieșind din motivele invocate în apel, instanța de apel a reținut că, apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

La fel, instanța de apel a constatat că, nici partea acuzării nu a contestat sentința sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a

efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de apel nu a purces la judecarea fondului cauzei și s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Instanța de apel, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executare, inclusiv și cea sub formă de suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune similară.

Astfel, prezența antecedentelor penale caracterizează negativ personalitatea inculpatului Golovenco Andrei, ceea ce denotă că aplicarea în speță a unei pedepse non privative de liberate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea condamnatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, în privința acestuia au fost deja aplicate pedepse mai blânde, scopul aplicării cărora însă nu s-a realizat.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, stabilirea în privința lui Golovenco Andrei din nou a pedepsei non privative de liberate va fi insuficientă pentru îndreptarea și corectarea inculpatului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a evidențiat și faptul că la data pronunțării sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 23 august 2022 inculpatul Golovenco Andrei își executa pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 18.05.2022.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei instanța de apel a concluzionat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei.

În această ordine de idei, instanța de apel a atestat că, sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650

la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, iar prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni pînă la 2 ani și 8 luni.

În contextul circumstanțelor relevate supra, instanța de apel a concluzionat că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată - art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în coroborare cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, instanța de apel a menținut soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a apreciat că, soluția instanței de judecată s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, ținând cont de explicațiile menționate supra, instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea inculpatului Golovenco Andrei privind aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate, deoarece la caz nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă aplicarea unei pedepse mai blânde, concluziile date fiind generate de faptul că inculpatul Golovenco Andrei anterior a fost judecat, însă pedepsele aplicate anterior nu și-au stins scopul de corectare a inculpatului, deoarece dânsul din nou a comis o infracțiune analogică.

Finalmente, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect i-a stabilit lui Golovenco Andrei pedeapsa definitivă prin cumul parțial de pedepse, or, potrivit prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, prin sentința Judecătoria Bălți sediul Central din 18.05.2022 Golovenco Andrei a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art. 187 alin. (1) și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, luând în considerație că infracțiunea în baza căreia Golovenco Andrei a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 23 august 2022 a fost comisă pînă la pronunțarea sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 18.05.2022, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod just, ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, i-a aplicat inculpatului pedeapsa definitivă, prin cumul parțial de pedepse, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 3 luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a atestat că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel inculpatul Golovenco Andrei a depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu solicitarea reducerii pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Raportând cele enunțate condițiilor speței, instanța de apel în virtutea prevederilor art.385 alin. (5) Cod de procedură penală s-a expus referitor la condițiile detenției lui Golovenco Andrei doar în perioada aflării acestuia în arest preventiv.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, afirmațiile inculpatului Golovenco Andrei precum că a fost deținut în condiții inumane și degradante sunt întemeiate.

Având ca referință durata de 97 zile de aflare a inculpatului Golovenco Andrei în Penitenciarul nr.11 Bălți cu statut de prevenit, aplicând formula de reducere a două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, instanța de apel a dispus în temeiul art.385 alin.(5) și art.473⁴ alin. (6) Cod de procedură penală reducerea termenului pedepsei stabilite lui Golovenco Andrei cu 194 zile ($97 \times 2 = 194$).

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei atacate, în latura pedepsei penale cu emiterea unei noi hotărîri prin care să-i fie stabilită inculpatului Golovenco Andrei o pedeapsă mai blîndă, non privativă de libertate.

În motivarea cererii de recurs avocatul menționează că la individualizarea pedepsei inculpatului Golovenco Andrei instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele reale de săvîrșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, care nu prezintă pericol social, cît și unele circumstanțe în care s-au desfășurat evenimentele, ținînd cont de gradul de participare a inculpatului, de circumstanțele atenuante cum ar fi căința sinceră de cele întîmplate, recunoașterea integrală a vinovăției, vîrsta tînă și solicitarea examinării cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. Pe marginea recursului declarat de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat avocatul Anton Vasile în numele inculpatului nu indică nici un temei din cele prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă acesta critică de fapt pedeapsa aplicată inculpatului Golovenco Andrei, solicitând o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, temei ce se încadrează la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând argumentele invocate în recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) și 385 alin. (5) Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit.c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, învederând prevederile legislației penale, care sînt valabile în cazul dat pentru inculpatul Golovenco Andrei prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința în privința inculpatului și condamnării inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal,

la 5 ani 3 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu reducerea în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală a termenului definitiv al pedepsei în formă de închisoare de 5 ani 3 luni, cu 194 zile.

Conform alin.(1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința în această parte, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa reală cu închisoare, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, prima instanță just a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, comisă cu intenție, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 18.05.2022 pentru comiterea infracțiunii cu intenție prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d); art. 187 alin. (1); art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, dar nu a stat pe calea corijării și la scurt timp din nou cu intenție a comis o altă infracțiune similară, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite. La caz, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, atitudinea și consecințele infracțiunii, întemeiat au fost considerate ca circumstanțe, ce nu pot condiționa aplicarea unei pedepse mai blânde, non privativă de libertate, după cum indică apărarea, instanța de fond întemeiat stabilindu-i o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 3 luni.

Totodată, instanța de recurs reține, că prima instanță corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Golovenco Andrei să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită acestuia, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate așa cum solicită avocatul, pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului, or, după cum s-a menționat, inculpatul nu este la prima abatere, anterior săvârșind infracțiuni similare, fiindu-i date șanse de a se corecta.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința în această parte, temei de a interveni nu s-a constatat. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că instanța de apel nu a motivat

suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse solicitate de către apărare, fiindu-i aplicată cea mai aspră pedeapsă, iar circumstanțele invocate de recurent nu sunt în stare să schimbe soluția.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept invocate, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Golovenco Andrei de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului Golovenco Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală privindu-l pe **Golovenco Andrei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 iunie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu